

Streha in ostrešje spomenika je v tako slabem stanju, da ne bo zdržalo obilnejših ali dolgotrajnejših snežnih padavin, ki smo jih bili včasih deležni vsako zimo, ampak se bo vdrla. Stanje strehe in ostrešja so si ogledali tudi strokovnjaki iz Zavoda za varovanje kulturne dediščine pred izdajo kulturno-varstvenega soglasja.

Drži, da so temelji tisti, ki morajo biti dovolj močni, da lahko na njih gradimo, a vemo tudi, da je streha tista, ki nas varuje in nam pomaga ohraniti vse tisto, kar postavimo na temeljih. Temelji pomagajo, da nekaj postaviš, streha pa, da to ohraniš. Zato Vas prosimo za pomoč pri pridobivanju potrebnih sredstev za obnovo cerkvene strehe. Le tako bomo lahko ohranili vso tisto bogato dediščino, ki je zgrajena na temeljih dela naših predhodnikov ter tisto, kar bomo zapustili našim zanamcem.

Za vsako bolezen rož'ca raste, pravi pregovor, tako tudi za vsako duševno stisko obstaja molitev. Skrb za streho morda ni tista klasična duševna stiska, a zelo močno stiska vse, ki nosijo takšno ali drugačno odgovornost za streho doma molitve našega občestva. Molitev je vir življenja, ki potrebuje tudi čisto konkretna dejanja. Tokrat vas prosimo za dar in pomoč pri iskanju tistih, ki bi lahko darovali in tako pomagali zaščititi kulturni in verski spomenik ter streho naše molitve.

Svoj dar lahko darujete na več načinov:

- preko položnice na tej zgibanki,
- osebno prinesete dar v župnijsko pisarno,
- oddate v nabiralnik pri Slomškovem grobu.

Že sedaj se vam zahvaljujemo za vašo pripravljenost za pomoč in tudi razširjanje tega vabila med tiste, ki bodo radi pomagali, da naša Stolnica dobi varno streho.

Župnik s sodelavci

OBNOVLJENA STREHA – VARNO ZAVETJE

**Prošnja za pomoč pri obnovi naše stolnice –
hiše vere, molitve in kulture**

Blaženi A. M. Slomšek je 4. septembra 1859 prenesel škofijski sedež iz Št. Andraža v Labodski dolini na avstrijskem Koroškem v Maribor. S tem dejanjem pa je takratna mestna župnijska cerkev sv. Janeza Krstnika postala škofova cerkev – stolnica.

Postala je mati vseh cerkva v naši nadškofiji, naš skupen dom, kjer se srečujemo z Bogom in med seboj. Tukaj doživljamo, da smo ena sama družina. Stolnica je mati in glava, ali po latinsko »mater in caput«, vseh cerkva v naši nadškofiji.

V stolnici tako doživljamo in čutimo naše vraščanje in povezanost z vesoljno Cerkvijo.

V stolnici se čutim doma, kajti tukaj so vsi večji in uradni dogodki v naši nadškofiji, pa ne samo to, z verniki stolne župnije obhajam vse večje praznike v cerkvenem letu.

